

Projectes d'esperança

written by Pau Miserachs | 5 de novembre de 2018

Es parla ara de projectes en lloc de programes. Els projectes equivalen a objectius, mentre que els programes són com un catàleg de coses possibles que no en garanteixen el compliment.

Quan es tracta de Catalunya, veiem una Catalunya feta d'història i plena de valors, sense oblit de com es va formar com a poble. Som avui una nació idealista, amb ambició de futur, marcada per l'esperit confederal dels territoris històrics.

Catalunya existeix, tot i que no volen que existeixi, i no està en camí de desaparèixer. Els catalans som un poble fet de molts. Com dirien els americans *E pluribus unum*. En el seu moment vam abraçar els principis republicans de la llibertat, la igualtat i la fraternitat i no els hem abandonat. Per a molts, encara que no ho reconeguim, Catalunya ha estat l'encís de la terra promesa i s'ha convertit en la pàtria d'acollida.

Llibertat no s'entén sense igualtat, de la mateixa manera que no hi pot haver igualtat sense llibertat. Sense fraternitat es faria la llei del més fort que és el que passa avui a Espanya. Llibertat, igualtat i fraternitat s'equilibren i la pèrdua d'una significa la pèrdua de totes.

Catalunya és defensora de l'ideal dels pobles lliures. La dominació, la desigualtat i l'egoisme mouen la resistència contra aquest model que es vol fer amb els esperits de la gent.

En tots els aspectes de la política i de l'economia s'ha implantat la llei del més fort i el més poderós. La llei justa ha quedat com la democràcia, una institució servil de qui reparteix les medalles i els càrrecs.

En política és cada dia més necessària la gent de pensament lliure per superar la situació actual mancada d'objectivitat i independència. Sense gent de pensament lliure no hi ha equilibri ni democràcia en ple exercici, ni comprensió i respecte als que pensen diferent.

El pluralisme característic de tota democràcia no pot ser confiscat per un bipartidisme compost, com el que actualment practica l'Estat espanyol, ni per la demagògia barroera i intolerant d'alguns aspirants nous a l'alcaldia de Barcelona.

Excepte que es vulgui destruir la democràcia, les minories nacionals han de seguir tenint representació política davant els partits majoritaris al govern i a l'oposició.

Pluralisme equival a opinions diferents i facilita el canvi, ja que els electors disposen del dret a fer aparèixer forces polítiques noves. Els governs tenen tendència a no afavorir les exigències democràtiques creient que els pobles estan de més després de votar. La participació es limita sovint al dret al vot sense que els governs se'n facin mala consciència.

L'Estat espanyol és un lloc on s'apaga la veu de Catalunya, sense haver-la escoltat, de manera que l'Estat es converteix en un obstacle i un mur impositiu per resoldre nombrosos problemes conflictius, entre els quals es troben les aspiracions dels catalans.

Els catalans no volem que el món de demà es faci sense nosaltres. Volem ser-hi amb veu pròpia. Volem lleis intel·ligibles, comprensibles, de redactat entenedor, sense figures estranyes, un dret que es pronunciï per la seguretat, els drets humans i la justícia social.

Catalunya vol escriure el seu futur i poder fer-se entendre com a país lliure de tota dominació, la qual cosa no exclou la participació en organitzacions comunitàries i internacionals.

La nova política, la dels ideals republicans, ha de fer els

catalans orgullosos del seu país després del fracàs de la participació forçada de Catalunya dins la Corona hispànica.

Que no es vulgui manipular l'opinió pública amb enquestes quan en democràcia el que interessa és saber quin és el vot de la ciutadania a l'hora de la veritat, amb les urnes posades.